

PUNT PER PUNT

Cita Cultural
Del 25 de setembre al 28 d'octubre.
<https://goo.gl/gHqgDx>
Apunta't als tallers de llengües organitzats
per la Universitat d'Alacant: rus, alemany,
francès, italià, japonès, àrab,
portuguès, romanès...

Curs de valencià B2 de la Universitat d'Alacant i *Información*

Universitat
d'Alacant

Fascicle 1. Mites del cinema

A Comprensió escrita

Llig el text següent i, després, respon a les preguntes dels exercicis 1, 2 i 3.

Audrey Hepburn, un mite que perdura

El maig de 1929 naixia a Brussel·les (Bèlgica) Audrey Hepburn. Durant la infantesa, diversos avatars familiars van fer que canviara constantment de residència. Els anys de la Segona Guerra Mundial els va passar als Països Baixos, on va estudiar dansa i va començar a actuar com a ballarina. En els anys posteriors a la guerra es va traslladar a Anglaterra, on va participar en obres teatrals musicals.

La relació de Hepburn amb el cinema s'inicia l'any 1951, quan desenvolupa diversos papers secundaris. Però el seu idil·li amb el seté art arranxa en 1953, amb el rodatge del clàssic de William Wyler, *Vacances a Roma*, al costat del carismàtic Gregory Peck. La joialitat i les ganes de viure que emanen de la pel·lícula generaren un gran èxit de públic i crítica. La jove Hepburn va obtenir el seu únic Oscar arran del seu paper com a princesa europea.

Audrey Hepburn va desenvolupar una carrera molt polifacètica. Al costat de comèdies romàntiques, com *Sabrina* (que va dirigir Billy Wilder el 1954 i li va suposar una nominació a l'Oscar a la millor actriu) o *Funny face* (1957, coprotagonitzada amb Frank Sinatra), que s'ajustaven com l'anell al dit al seu estil desimbolt i aparentment entremaliat, també va representar papers inoblidables en obres dramàtiques com *Guerra i pau* (1956, basada en la novel·la homònima de Lev Tolstoi) o *Història d'una monja* (dirigida per Fred Zinnemann el 1959), amb la qual també fou nominada a l'Oscar.

L'elegància i la capacitat interpretativa d'Audrey Hepburn la converteixen en una icona mundial arran del rodatge de *Breakfast at Tiffany's* (1961), dirigida per Blake Edwards i coprotagonitzada per George Peppard. La història de la jove enamorada dels diamants de la galeria Tiffany's li va valdre una nova nominació als premis Oscar i un lloc de referència en l'imaginari col·lectiu de diverses generacions.

Al llarg dels anys seixanta, se succeeixen els títols que passaran a formar part de la història del cinema. Entre els més destacats, *Xarada* (1963), amb Cary Grant i dirigida per Stanley Donen, una pel·lícula en què es fonen els gèneres de suspens i comèdia romàntica; *My fair lady*, una comèdia musical dirigida per George Cukor el 1964; *How to steal a million* (1966), amb Peter O'Toole; o la inquietant *Wait until dark* (1967), on Hepburn interpreta una dona cega en un paper que li va suposar la seua última nominació als Oscar.

A partir d'aleshores, les aparicions cinematogràfiques d'Audrey Hepburn són molt més esporàdiques. El 1976 protagonitza amb Sean Connery *Robin i Marian*, que recrea la història de Robin Hood i on Hepburn interpreta a Lady Marian. El seu últim paper el realitza en la pel·lícula fantàstica *Per sempre* (1989), dirigida per Steven Spielberg.

No obstant aquesta immensa carrera artística, Audrey Hepburn no és només una magnífica actriu. Per a copsar adequadament la seua figura, cal subratllar la ingent tasca humanitària que va emprendre a partir dels anys vuitanta. Com a ambaixadora d'UNICEF, va recórrer els països del tercer món i va denunciar insistentment el problema de la fam severa i el dolor que causava i causa, especialment entre els infants. Es va erigir en una veu aborronadora, capaç de simbolitzar, millor que ningú, un dels mals més vergonyants de la humanitat. Però ni tan sols ella, ni tan sols *funny face*, va tindre prou forces per a capgirar-ho.

Audrey Hepburn va morir el gener de 1993. El seu llegat no el componen tan sols les més de dos dotzenes de pel·lícules que va protagonitzar, ni tampoc el record de la seua elegància, dels seus gestos jovials o de la seua figura esvelta i fràgil, que omplia la pantalla només amb la senzillesa d'un somriure o d'una mirada. També el componen la lluita pels més desfavorits i la tasca de conscienciació que va

emprendre. És precisament això el que la converteix en molt més que una icona artística: la converteix en un mite que perdura.

Saps que *desimbolt* és un adjectiu que significa 'que actua amb gràcia'? I que *entremaliat* vol dir 'que fa maleses pròpies d'un xiquet' i se sol usar amb sentit afectiu?

Exercici 1.

Respon a les preguntes següents:

- Amb quina pel·lícula va guanyar Audrey Hepburn el premi Oscar?
- Quina pel·lícula fon els gèneres de suspens i comèdia romàntica?
- Qui és el director de l'última pel·lícula en què participa Hepburn?
- Quines dos obres dramàtiques va protagonitzar durant els anys cinquanta?
- Quantes voltes va ser nominada als premis Oscar?

Exercici 2.

Elegeix la resposta correcta entre les opcions que t'ofereixim:

- On va passar Audrey Hepburn els anys de la Segona Guerra Mundial?
- Com és la seua carrera cinematogràfica després dels anys seixanta?
- En quantes pel·lícules va participar al llarg de la seua trajectòria?
- Quina va ser la primera dedicació artística d'Audrey Hepburn?
- En quina pel·lícula fa el paper d'una princesa europea?

a) A Bèlgica	Als Països Baixos	A Anglaterra
b) Molt intensa	Es retira per complet	Fa papers esporàdics
c) Prop de trenta	Més de quaranta	Una dotzena
d) Ballarina	Actriu de teatre	Actriu de cinema
e) En <i>Guerra i pau</i>	En <i>Vacances a Roma</i>	En <i>Breakfast at Tiffany's</i>

Exercici 3.

Digues si són verdaderes (V) o falses (F) les afirmacions següents:

- a) Audrey Hepburn va guanyar el seu últim Oscar amb *Wait until dark*.
- b) Hepburn es converteix en una icona mundial de l'elegància sobretot arran de *Breakfast at Tiffany's*.
- c) Gràcies a les seues denúncies, el món va reaccionar davant de la situació de fam severa de molts països del tercer món.
- d) El drama bèl·lic, *Guerra i pau*, és una adaptació de la novel·la de Lev Tolstoi.
- e) El llegat de Hepburn el componen les seues pel·lícules, la seua imatge icònica i la seua tasca humanitària.

Fascicle 1. Mites del cinema

B Normativa i gramàtica

B1. L'accentuació

1 L'accent gràfic és un signe que posem en algunes paraules per a indicar sobre quina síl·laba recau la tonicitat, és a dir, quina síl·laba rep el colp de veu més fort: *escàs, cànem, còlera*.

2 Les paraules monosíl·labes no poden dur accent (només algunes presenten accent diacrític). Les paraules polisíl·labes duen accent gràfic d'acord amb unes regles que veurem a continuació.

3 Les paraules polisíl·labes es divideixen en agudes (la síl·laba tònica és l'última): *arròs, pastís, acord*. Planes (la penúltima): *càntir, colze, cèntim*. O esdrúixoles (l'antepenúltima): *música, contínua, ràtzia*.

6 Les e i o obertes poden aparèixer en paraules que duen accent gràfic o que no. Per a pronunciar-les correctament, escolta atentament els nostres àudios i participa en totes les converses que pugues amb valencianoparlants.

5 El valencià té tres vocals obertes (à, è, ò) i quatre tancades (é, ó, í, ú). Per això, si s'accentuen, les tres primeres presenten l'accent obert i les altres quatre el tancat: *ànec, mèrit, sòcia, ingrés, cartó, típic, últim*.

4 Les agudes s'accentuen quan acaben en vocal, vocal + s, o en, in: *matí, massís, pretén, magazín*. Les planes quan acaben en qualsevol terminació diferent de les anteriors: *càrrec, ràpid, èxit*. I les esdrúixoles, sempre: *memòria, ciència, fórmula*.

7 Hi ha algunes síl·labes en què apareixen juntes dos vocals, una de forta i una altra de dèbil: *aigua, reina, enrenou*. Aquest grup s'anomena diftong i poden ser de dos tipus: creixents i decreixents.

8 Els diftongs creixents són: *qua, qüe, qüi, quo, gua, güe, güi, guo* (*quaranta, qüestió, quota, pingüí*). Mentre que els decreixents són: *au, ai, eu, ei, ou, oi, ui, iu* (*palau, beure, cuina, actriu*).

9 A l'hora d'accentuar, has de tindre en compte que la segona vocal dels diftongs decreixents funciona com si fóra una consonant. Per això *palau* no s'accentua i, en canvi, *cantàveu* sí.

12 *bé* (contrari de *mal*), *déu* ('divinitat'), *és* (*ser*), *mà* (part del cos), *més* (contrari de *menys*), *món* ('planeta'), *pèl* ('cabell'), *què* (interrogatiu), *sé* (*saber*), *sí* (contrari de *no*), *sòl* ('terra'), *són* (*ser*), *té* (*tindre*), *ús* (de *usar*), *vós* (majestàtic). I els plurals *béns, déus, pèls, síis i sòls*.

11 Eixe sistema encara és vigent i el pots usar, però et recomanem que et familiaritzes amb el nou, perquè és molt més simple. Les 14 paraules que mantenen l'accent diacrític són:

10 Els accents diacrítics s'usen al marge de les regles bàsiques d'accentuació per a diferenciar dos paraules que s'escriuen igual. La tendència actual és reduir la nòmina d'aquestes paraules, ja que, fins ara, n'hi havia unes 150.

B2. Els numerals

1 Els numerals ens serveixen per a quantificar exactament els elements d'un conjunt (els cardinals), la posició en una sèrie (els ordinals), els fragments d'un tot (els partitius) o les voltes que es multiplica una quantitat (els multiplicatius).

2 Els numerals cardinals són: *zero, u, dos, tres, quatre, cinc, sis, set, huit, nou, deu, onze, dotze, tretze, catorze, quinze, setze, dèssset, dihuit, dènou, vint, vint-i-u, vint-i-dos, trenta-tres, cinquanta-sis, cent, dos-cents, mil, un milió...*

3 Constitueixen una magnífica manera de practicar la pronúncia, ja que contenen alguns dels sons diferencials del valencià, com la esse sonora (*onze, dotze...*), les e i o obertes (*set, nou...*) o la ve (*vint...*).

6 El cardinal *u* (*tinc el número u de la rifa*) es transforma en *un-una* quan acompanya un substantiu, amb el qual concorda en gènere: *un xiquet, una xiqueta, vint-i-un xiquets, vint-i-una xiquetes*.

5 Al costat de *huit, dèssset, dihuit, dènou* i *huitanta*, més generals en tot el valencià, és possible escriure i pronunciar *vuit, disset, divuit, dinou* i *vuitanta*.

4 *Cents-centes* concorda en gènere amb el substantiu que acompanya: *tres-cents homes i tres-centes dones*. D'altra banda, *dos* sol ser invariable (*dos homes i dos dones*), encara que també existeix la forma *dues* per al femení (*dues dones*).

7 Escriu els numerals amb un guionet entre les desenes i les unitats (*quaranta-huit, seixanta-set, setanta-u, huitanta-tres, noranta-cinc*) i també entre la quantitat i el nom de la centena (*dos-cents, quatre-cents, nou-cents cinquanta-nou*).

8 Els ordinals ens serveixen per a ordenar una unitat dins d'un conjunt i són: *primer, segon, tercer, quart*. La resta dels ordinals es fa afegint la desinència *-é, -ena, -ens, -enes* al cardinal corresponent: *cinqué, sisena, onzens, quinzenes*.

9 La manera més estesa d'abreviar els ordinals és la següent. Masculí singular: *1r, 2n, 3r, 4t, 5é, 6é...* Femení singular: *1a, 2a, 3a, 4a, 5a, 6a...* Masculí plural: *1rs, 2ns, 3rs, 4ts, 5ns, 6ns...* I femení plural: *1es, 2es, 3es, 4es, 5es, 6es...*

12 Els multiplicatius són *doble, triple, quàdruple, quintuple, sèxtuple, sèptuple, òctuple, nòuple, dècuple*. Uns altres numerals amb valor col·lectiu són *parell, duo, duet, trio, tercet, quartet, quintet*, etc.

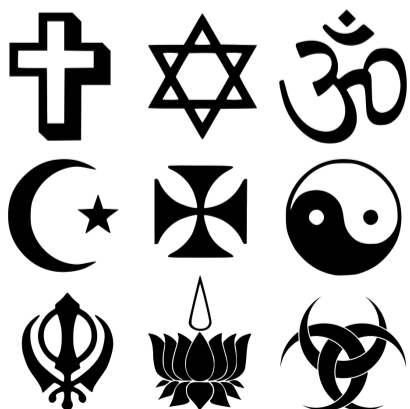
11 Els partitius són *mig-mitja, terç-terça* i coincideixen amb els ordinals a partir de *quart-quarta*. Ens permeten anomenar les fraccions: *1/2 un mig, 2/3 dos terços, 4/5 quatre cinquens, 3/8 tres huitens*.

10 Al costat de les formes *cinqué, sisé, seté, huité* i *desé*, conviuen les clàssiques *quint, sext, sèptim, octau* i *dècim*. A més, alguns ordinals s'han fossilitzat com a substantius que designen col·lectius: *desena, dotzena, vintena*.

Exercici 4.

Posa accent en les paraules de les frases següents que en necessiten:

- A quin us es destinara este sol? Rustic o urba?
- Pere te molts bens, pero no vol declarar-los porque es molt avar.
- La majoria de pobles del mon ret culte a mes d'un deu.
- Si que ho se amb certesa: els diners que porta a la ma son meus.

Exercici 5.

Escriu amb lletres els diferents numerals que apareixen en les frases següents:

- Hem comprat 4 litres de cervesa i una 12a d'ous per a fer 1 truita.
- El 7é capítol t'ha quedat redó, però el que més m'agrada és l'11é.
- És 1 llibre apassionant! Té 725 pàgines i en 3 dies i 1/2 ja vaig per la 676.
- Les xiques de l'escola han quedat 1es i els xics 2ns en la 14a lliga local de bàsquet.

Exercici 6.

Ompli els buits del text següent amb les paraules adequades, d'acord amb les indicacions que apareixen entre parèntesis. Si t'ofereix dos paraules separades per una barra (/), tria'n una. Si t'ofereix un verb en infinitiu, conjuga'l:

Clint Eastwood, l'evolució d'un pistolero

Si _____ (HI HA / N'HI HA) un actor i director de cinema que representa hui dia una evolució _____ ('QUE SORPRÉN', ADJECTIU QUE DERIVA DE COLP) en la seua trajectòria, eixe és Clint Eastwood. _____ (POTSER / POT SER) no és l'únic artista que mereix _____ ('PRENDRE O ACCEPTAR ALGUNA COSA D'ALGÚ', VERB SIMÈTRIC A DONAR) eixa consideració, però el que resulta indiscutible és que Eastwood encarna una progressió temàtica digna d'admiració.

Clint Eastwood va nàixer _____ (A / EN) Califòrnia el 1930. Va començar a dedicar-se al cinema a partir dels anys cinquanta, però no va desenvolupar papers reeixits fins a la _____ ('CONJUNT DE DEU ANYS') dels _____ (EN LLETRA, 60), quan protagonitza els westerns dirigits per Sergio Leone, *Per un tenia un preu* (1965) i *El bo, el lleig i el dolent* (1966), que _____ ('QUANTITAT DE COSES QUE CABEN EN UNA MÀ') de dòlars (1963), *La mort* (1965) i *El bo, el lleig i el dolent* (1966), que _____ (COMPONDRE) la trilogia coneguda com a *spaguetti western* i que, malgrat el _____ ('ACCIÓ DE REBUTJAR') inicial de la crítica, són considerades hui dia obres molt valuoses.

Al principi dels anys setanta, Eastwood _____ (EXERCIR) el paper del dur policia Harry Callahan en una saga que el _____ ('PORTARÀ') a la fama: *Harry el Brut* (dirigida per Don Siegel el 1971), *Harry el Fort* (Ted Post, 1973) i *Harry l'Executor* (James Fargo, 1976), encara continuada amb dos seqüeles més _____ (PARTICIPI DE PRODUIR) en els huitanta. El 1979 protagonitza una altra pel·lícula molt meritòria, *Fuga d'Alcatraz*, dirigida també per Siegel, que _____ (ESDEVINDRE) un clàssic d'un subgènere com és el de les escapades de presó.

Als huitanta, Eastwood té més que consolidat el seu paper d'home dur, que representa en tot tipus de gèneres que donen _____ ('ESPAI PER A CONTINDRE ALGUNA COSA', DERIVA DEL PARTICIPI DE CABRE) a aquest tipus de personatges: policia, thriller, western, _____ (ADJECTIU QUE SIGNIFICA 'DE GUERRA'), etc., com es pot constatar en títols com *A la corda fluixa* (1984), *El _____* ('PERSONA QUE VA A CAVALL') *pàl·lid* (1985) o *El sergent de ferro* (1986).

Els anys noranta _____ (CONSTITUIR) el gir en la filmografia d'Eastwood. Com a actor i director, comença a _____ ('DEDICAR-SE A UNA ACTIVITAT ARTÍSTICA, CULTIVAR') nous temes i nous gèneres. I, igual que _____ (OCÓRRER) amb les balades de les grans bandes de rock, aquesta nova _____ ('SUCESSIÓ LONGITUDINAL DE PUNTS', SUBSTANTIU DE QUÈ DERIVA LINEAL) creativa resulta, a més de sorprenent, corpenedora. Amb aquests qualificatius podem englobar obres com *Un món perfecte* (1993) o, sobretot, *Els ponts de Madison* (1995, amb Meryl Streep), que _____ (CONVIURE) amb uns altres films molt més pròxims als precedents, però amb una clara evolució temàtica i artística: *Sense perdó* (1992, que va guanyar el premi Oscar a la millor pel·lícula), *Poder absolut* (1997) o *Execució imminent* (1999).

L'evolució d'Eastwood no s' _____ ('PARA, DETÉ, CESSA') ací, _____ (SI NO / SINÓ) al contrari. En els anys 2000, dirigeix i protagonitza pel·lícules amb gran èxit de públic i crítica. *Mystic River* (2003) és un drama policia aborronador, que va ser nominat als premis Oscar a la millor pel·lícula. Eastwood va aconseguir l'estatueta amb *Million dollar baby* (2004), una història que _____ (FONDRE) magistralment un cúmul de temes: l'envelliment, l'esforç i la glòria esportiva, el respecte, el dret a una mort digna i, en última instància, el sentit de la vida.

En 2006 dirigeix dos films complementaris sobre la Segona Guerra Mundial: *Banderes dels nostres pares* i *Cartes des d'Iwo Jima*. L'any 2008 veuen la llum dos obres més: *L'intercanvi*, protagonitzada per Angelina Jolie, gira al voltant de la lluita d'una mare per recuperar el seu fill _____ ('RECLÓS, RETINGUT CONTRA VOLUNTAT, RAPTAT'); i *Gran Torino*, una duríssima història situada en els ambients sòrdids dels barris marginals, _____ (EN LA QUAL / EN LA QUE) Eastwood fa un tirabuixó al destí i a la seua pròpia filmografia.

En 2009 dirigeix *Invictus*, centrada en la vida de Nelson Mandela i protagonitzada per Morgan Freeman i Matt Damon. El sentit de la vida, fins i tot impregnat d'un cert esoterisme, apareix de nou _____ (PARTICIPI DEL VERB DERIVAT DE REFLEX) cruament en *Més enllà de la vida* (2010), una incursió en el gènere fantàstic basada en el _____ ('ONA DE GRANS DIMENSIONS PROVOCADA PER SISMES SUBMARINS') ocorregut al _____ ('PUNT CARDINAL QUE ES TROBA ENTRE EL SUD I L'EST') asiàtic en 2004. *J. Edgar* (2011), *Cop d'efecte* (2012) o *American Sniper* (2014) són algunes de les seues últimes produccions.

Vocabulari i pronúncia

La descripció física i psicològica de les persones

Exercici 7.

Escriu en els buits de les frases següents l'adjectiu adequat dels que t'ofereix en el requadre:

agosarat, arrauxat, desendreçat, entenimentada, escarransit, espavilada, esquerp, lleial, poregosa, rabassut, riallera, sompo

- Pere és un home molt _____, no es pot parlar amb ell, sempre està irritat.
- Quina xiqueta més _____! Encara no l'estàs mirant i trenca a riure!
- Que malament que et vistes, Julià! Sempre vas _____. Sigues més pulcre, home!
- Eixe homenet fa feredat de vore! Està més que prim, està _____!
- És un xiquet molt _____: no té por de res, és realment valent.
- El teu amic està massa gros: té un aspecte _____, hauria de menjar menys.
- I quin _____ estàs fet! Alça el cul del sofà i mou-te una mica, home!
- La xiqueta és molt _____: és molt viva i desperta, la més disposta del grup.
- La bibliotecària és una senyora molt _____, que sempre parla amb calma i sensatesa.
- La guanyadora va tindre un comportament _____ envers els altres candidats.
- La meua gosseta és molt _____: és sentir un coet i posar-se a tremolar.
- No m'agrada fer res amb ell perquè és molt _____: sempre actua impulsivament.

Saps que *envers* és una preposició que significa 'en relació amb, respecte de'. A més, igual que les preposicions *devers* i *vers*, també pot significar 'cap a, en direcció a': *Anem devers el Pinós*.

Exercici 8.

Escolta atentament les set definicions de l'àudio. Després de cada una, et donarem set segons per a escriure la resposta correcta. En acabar, les repetirem de nou i tindràs tres segons més per a respondre. Finalment, et direm les solucions.

<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/b2-u01-a01.mp3>

1. MIL _____	5. ALT _____
2. SOM _____	6. XAF _____
3. BRÒ _____	7. POC _____
4. DIS _____	

Les paraules planes *home, jove, marge, imatge, verge, orfe, rave i terme* admeten dos opcions de fer el plural: afegint-hi simplement una *s* (*homes, joves, orfes...*), o recuperant la *n* del mot originari: *hòmens, jòvens, màrgens, imàtgens, vèrgens, òrfens, ràvens, tèrmens*.

Exercici 9.

Escolta atentament aquest dictat. Copia'l i, després, corregeix-lo. En acabar, llig-lo tu en veu alta, vinculant la forma escrita amb la pronúncia adequada.

Moments memorables del cinema

<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/b2-u01-a02.mp3>

Exercici 10.

Escolta atentament les set operacions matemàtiques de l'àudio. Després de cada una, et donarem cinc segons per a respondre. Quan passen els cinc segons, et donarem la solució i et proposarem una nova operació, així fins a set.

<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/b2-u01-a03.mp3>

Comprensió oral

Abans de res, llig les preguntes dels exercicis 11, 12 i 13. Després, escolta atentament l'àudio següent. En acabar, intenta respondre a totes les preguntes.

Paul Newman o la llegenda de l'indomable
<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/b2-u01-a04.mp3>

Exercici 11.

Respon a les preguntes següents:

- Quantes voltes va ser nominat Paul Newman a l'Oscar a millor actor secundari?
- Quines dos pel·lícules protagonitza amb Robert Redford?
- En quin any va rebre l'Oscar honorífic a la seua carrera?
- Amb quina pel·lícula va ser nominat per primera vegada a l'Oscar?
- Quin paper representa en *Somebody up there likes me*?

Exercici 12.

Elegeix la resposta correcta entre les opcions que t'ofereim:

- Amb qui va protagonitzar la pel·lícula *Cortina esquinçada*?
- Quina pel·lícula està ambientada a Estocolm?
- Quin paper desenvolupa en *La llegenda de l'indomable*?
- Quin film és qualificat com a comèdia trepidant d'acció?
- Amb quin drama policíac és candidat a l'Oscar per cinquena vegada?

a) Amb Joanne Woodward	Amb Tom Cruise	Amb Julie Andrews
b) <i>El vividor</i>	<i>El colós en flames</i>	<i>El premi</i>
c) Un jove impulsiu	Un advocat alcohòlic	Un jugador de billar imbatible
d) <i>Mr. & Mrs. Bridge</i>	<i>Hud</i>	<i>El cop</i>
e) <i>Veredict final</i>	<i>Sense malícia</i>	<i>Dolç ocell de joventut</i>

Exercici 13.

Digues si són verdaderes (V) o falses (F) les afirmacions següents:

- Paul Newman es va encasellar en uns papers molt concrets que s'adequaven a la seua imatge de galant.
- El cop* va guanyar el premi Oscar a la millor pel·lícula.
- En les pel·lícules *El vividor* (1961) i *El color dels diners* (1986), Newman representa el mateix personatge.
- Interpreta un paper secundari en el film protagonitzat per Tom Hanks, *Missatge en una ampolla*.
- Al marge de l'Oscar honorífic i l'Oscar a millor actor per *El color dels diners*, Paul Newman va rebre fins a huit nominacions.

Habilitats comunicatives: preguntar

Preguntar és una de les habilitats bàsiques que hem de conèixer si volem adquirir una bona competència en un idioma determinat. Saber preguntar ens permet intervenir en situacions comunicatives, mantindre diàlegs de tot tipus i resoldre els nostres dubtes.

Preguntar

Els pronoms interrogatius són *què, qui, com, on* i *quan* i ens permeten preguntar per algun aspecte del discurs. Poden funcionar sols o combinats amb preposicions: *per què, a qui, de què, per a què, a on...*

Hi ha dos tipus fonamentals de preguntes:
1. Les que demanen com a resposta *sí* o *no*.
2. Les que demanen per algun aspecte del discurs (*què, qui, on...*).

Quin i *quant* són els adjectius interrogatius. Solen acompanyar un substantiu, encara que també poden substituir-lo:
• *Quin vestit duràs?*
• *Quants llibres vols?*

En les preguntes del segon tipus, canvia l'ordre sintàctic habitual en valencià, de manera que el subjecte es posposa al verb:
• *Què vol el pare que fem?*
• *On són les claus?*

Gràficament, les preguntes s'indiquen en valencià amb un únic signe d'interrogació al final (?). Si la frase és molt llarga i està inserida dins d'un paràgraf major, pot ser convenient usar-hi també el signe d'obertura (¿).

Per a introduir una pregunta, podem interpel·lar el nostre interlocutor amb un vocatiu, que pot ser el seu nom propi o un altre mot:
• *Maria, véns ja?*
• *Senyor, pot ajudar-me?*

Si transcrius una successió de preguntes i respostes, estaràs escrivint un diàleg. Per a introduir cada intervenció, has de posar un guió llarg: *-A on anirem a dinar?*
-Hui dinarem en casa.

Per a fer preguntes, sovint convé usar unes fórmules de cortesia:
• *Disculpe, treballa vosté ací?*
• *Perdoneu, teniu un moment?*

Exercici 14.

En l'àudio següent, escoltaràs deu respostes, però no la pregunta que les ha generades. Proposa tu una pregunta lògica per a cada una de les deu respostes.

<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/b2-u01-a05.mp3>

Solucions:

Exercici 1

a) *Vacances a Roma*. b) *Xarada*. c) Steven Spielberg. d) *Guerra i pau* i *Història d'una monja*. e) Cinc, comptant-hi la volta que va guanyar el premi.

Exercici 2

a) Als Països Baixos. b) Fa papers esporàdics. c) Prop de trenta. d) Ballarina. e) En *Vacances en Roma*.

Exercici 3

aF, bV, cF, dV, eV

Exercici 4

a) A quin ús es destinarà este sòl? Rústic o urbà?
b) Pere té molts béns, però no vol declarar-los perquè és molt avar. c) La majoria de pobles del món ret culte a més d'un déu. d) Si que ho sé amb certesa: els diners que porta a la mà són meus.

Exercici 5

a) Hem comprat quatre litres de cervesa i una dotzena d'ous per a fer una truita. b) El setè capítol t'ha quedat redó, però el que més m'agrada és l'onzé. c) És un llibre apassionant! Té set-centes vint-i-cinc pàgines i en tres dies i mig ja vaig per la sis-cents setanta-sis. d) Les xiques de l'escola han quedat primeres i els xics segons en la catorzena lliga local de bàsquet.

Exercici 6

hi ha / colpidora / Potser / rebre / a / dècada / seixanta / *grapat* / componen / rebuig / exerceix / durà / produïdes / esdevé / cabuda / bèl·lic / *genet* / constitueixen / conrear / ocorre / línia / conviuen / atura / sinó / fon / segrestat / en la qual / reflectit / tsunami / sud-est

Exercici 7

a) esquerp, b) riallera, c) desendreçat, d) escarransit, e) agosarat, f) rabassut, g) sompo, h) espavilada, i) entenimentada, j) lleial, k) poregosa, l) arrauxat

Exercici 8

Les solucions apareixen al final de l'àudio corresponent.

Exercici 9

Moments memorables del cinema
En els grans moments del cinema es produeix una simbiosi perfecta entre la càmera i l'artista, un vincle

idíl·lic que transcendirà el pas del temps i s'allotjarà en els annals de la història col·lectiva de la humanitat i en un racó privilegiat del nostre cervell.

El propòsit inesborrable expressat per Vivien Leigh, en el paper de Scarlett O'Hara, en *Allò que el vent s'endugué*. L'heroic discurs de James Stewart interpretant el senador Jefferson Smith en *Mr. Smith goes to Washington*. L'alegria encisadora que transmet Julie Andrews en cada escena de *Mary Poppins*. L'aborronador crit sord d'Al Pacino, en el personatge de Michael Corleone, en *El Padrí*. Els ulls picardiosos de truaà irredempt que llueix Paul Newman en *El colp*. Són tants els exemples de fragments cinematogràfics gravats, si no cisellats, en la nostra memòria, que no acabariem mai de recordar-ne. El cinema, el bon cinema –no les pel·lícules de consum ràpid, gust insípid i digestió buida– forma part del nostre bagatge, sol presentar-se davant nostre com a una invitació a la reflexió introspectiva. Ens proposa un diàleg calmat, profund i harmoniós, allunyat de la cridòria gallinàcia d'uns altres espais. I ho fa com si es dirigira només a cada un de nosaltres, com si ens contara un bellíssim i exclusiu secret a cau d'orella.

Exercici 10

$5 \times 5 = 25$ | $25 + 17 = 42$ | $42 / 2 = 21$ | $21 \times 7 = 147$ | $147 / 3 = 49$ | $49 + 47 = 96$ | $96 / 6 = 16$

Exercici 11

a) Una, amb *Camí de perdició*. b) *Butch Cassidy and the Sundance Kid* i *El cop*. c) 1985. d) *La gata sobre la teulada de zinc*. e) El del boxejador Rocky Graziano.

Exercici 12

a) Amb Julie Andrews. b) *El premi*. c) Un jove impulsiu. d) *El cop*. e) *Sense malícia*.

Exercici 13

aF, bV, cV, dF, eV

Exercici 14 (solució orientativa)

a) Quants anys tens? b) Com vol la carn? c) Quin company va ser l'únic que va suspendre? d) Per què el va suspendre? e) On vas néixer i on vius ara? f) Quin és per a tu l'exercici més complicat de l'examen? g) Quantes redaccions has corregit hui? h) De qui m'estàs parlant? i) D'on són estos nispros? j) Per què te n'has anat tan prompte?

Autoria: Juli Martínez Amorós (coordinador) i Rosa Anna Guijarro Contreras.

Àudios: Lidia Garrigós Miquel **Maquetació:** Jesús Àngel López Ramón | www.masuno.es

puntperpunt@ua.es | Una iniciativa del Servei de Llengües de la Universitat d'Alacant i *Información*